

„Gazeta Lwowa” jest drukowana codziennie o 8. godz. po południu, z wyjątkiem świąt i niedziel.
 Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.
 Numer pojedynczy Gazety bez dziennika urzędowego kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct. Z dziennikiem urzędowym w miejscu 10 ct., pocztą 12 ct.
 Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie

GAZETA LWOWSKA

dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdego inseratu wynosi 30 ct.
 Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ul. Wałowa Nr. 370).
 Reklamacje otwarte wolne od opłaty pocztowej. Listy należy frankować.
 „Przewodnik naukowy i literacki” wychodzi każdego miesiąca, 5 ark. 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłacicieli bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcz. Sam „Przewodnik naukowy” bez „Gazety” rocznie 4 zł. w. a

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył według najwyższego postanowienia z dnia 8 czerwca b. r. nadać w uznaniu znakomych usług ministrowi spraw wewnętrznych Józefowi baronowi Lasserowi wielki krzyż orderu Leopolda; ministrowi handlu dr. Antoniemu Bahansowi, ministrowi sprawiedliwości dr. Juliuszowi Glaserowi i ministrowi dr. Józefowi Ungerowi order żelaznej korony pierwszej klasy, wszystkim z uwolnieniem od taks.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższym postanowieniem z dnia 7 czerwca b. r. nadać sekretarzowi ministerjalnemu w ministerstwie spraw wewnętrznych Janowi Konstantynowiczowi tytuł i charakter radcy sekcyjnego

Lasser. mp.

J. Exc. pan minister spraw wewnętrznych mianował przydzielonych do ministerstwa spraw wewnętrznych koncepcistów namiestnictwa Józefa Negrussa, Zenona br. Moscha i Antoniego Andahazy koncepcistami ministeryalnymi.

J. Exc. pan minister spraw wewnętrznych mianował w myśl ustawy z 15. kwietnia 1873 Dz. u. p. Nr. 52.:

Sekretarzami Namiestnictwa dla Galicji: starostę powiatowego drugiej klasy Emila Czerlunczakiewicza, komisarza powiatowego Edwarda Khay Erlachera, cesarskiego radcę i dawniejszego sekretarza Namiestnictwa Leopolda Lachowskiego, komisarzy powiatowych: Emila Krawczykiewicza, Andrzeja Biesiadzkiego, Piotra Skwarczyńskiego, Leopolda Płazińskiego i Franciszka Xawerego Sobolewskiego, koncepcistę Namiestnictwa Albina Ottmanna, komisarzy powiatowych Mieczysława Polikowskiego i Benedykta Biernackiego wreszcie koncepcistę namiestnictwa Edwarda Horeckiego;

Sekretarzami rządowymi dla Bukowiny: Dawniejszego naczelnika powiatowego Teofila Plewińskiego i koncepcistę rządowego Józefa Pataka.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Lwów, 11. czerwca

Nadzieja, którą węgierskie dziennikarstwo pokładało w pomyślnym rozwoju sprawy kroacko-węgierskiej nie zawiodła wcale. Według ostatnich telegramów na przedwczorajszym wspólnym posiedzeniu obu deputacji regnikolarnych załatwione zostały wszystkie punkta ugody z wyjątkiem czterech pomniejszych kwestyi. Ban Kroaty ma być mianowany przez Najjaśniejszego Pana za kontrasygnaturą węgierskiego ministra-prezydenta. Z dochodów otrzymania Krocaca 45 % na wydatki krajowe a koncesyonowanie kolei żelaznych zostało zastrzeżone dla sejmiku węgierskiego.

Dotąd tylko w jednej kategorii spraw publicznych zerwało dzisiejsze ministerstwo francuskie stanowczo z kierunkiem zakreślonym przez gabinet p. Thiersa. Mamy tu na myśli sprawy skarbowe i handlowe, kierowane obecnie przez p. Magne, byłego ministra skarbu za rządów cesarza Napoleona III., uznawanego powszechnie za jedną z największych powag francuskich na polu skarbowości, i przez nowego ministra handlu

p. Laboullierie. Pierwsze a dobitne wskazówki tego zwrotu widzimy w projekcie zawieszenia ustawy o opodatkowaniu plodów surowych i w wyraźnym objawionym zamiarze powrotu do dawnych traktatów handlowych zawartych przez cesarza Napoleona III. Zagranica tak bardzo niedowierzająca dzisiaj szemu gabinetowi francuskiemu pod tym względem przynajmniej nie może mu odmówić uznania. We Francji także zwrot ten wywołał zadowolenie, bo zastarzałe teorie skarbowo handlowe dawniejszego gabinetu przeparte w rządowych projektach ustawodawczych i nowych traktatach handlowych jedynie dzięki wymowie i powadze p. Thiersa, nie miały nigdy wielkiego obozu zwolenników. Ważną będzie także reforma budżetu, nad którą pracuje obecnie minister Magne. Wiadomości podawane dotąd o cechach tej reformy są jeszcze niedokładne, ale obudzają zaufanie w świecie finansowym.

We Włoszech staje się ciekawą rywalizacja wpływów niemieckiego i francuskiego rządu. W ostatnich czasach dużo pisano o zachwianiu się wpływu Niemiec w Rzymie, co sprawiło miał memoryał generała Lamarmory przedłożony królowi włoskiemu. Obecnie zajął posadę posła niemieckiego przy dworze włoskim p. Keudell, uważany za jednego z najzdolniejszych dyplomatów niemieckich. Ta zmiana napełnia otuchą dziennikarstwo niemieckie ale i francuskie dzienniki nie zwątpiły o wpływie Francji, w której zastępcy, panu Fournier, poseł niemiecki znajdzie współzawodnika bardzo zdolnego, a co najważniejsza, posiadającego sympatyę u rządu włoskiego. Pogłoski o ustąpieniu posła Fourniera ucichły w ostatnich dniach zupełnie.

Belgia przystępuje za przykładem innych państw europejskich do reorganizacji armii, która dotąd już spowodowała dymisję dwóch ministrów wojny a mimo to naprzód wcale nie postąpiła. Stronictwo posiadające obecnie większość w parlamencie opiera się wprowadzeniu powszechnej służby wojskowej i zniesieniu systemu zastępców. Dopiero przyszedł wybory zmienia może stosunek stronictwa na korzyść projektowanych reform.

Austria-Węgry. Rząd austriacko-węgierski uzwoilił na notowanie renty włoskiej w urzędowych biletach giełdowych zastrzegając sobie wykonanie zasady wzajemności. W skutek tego włoski minister handlu polecił izbom handlowym, ażeby austriacką rentę włączyły w listę efektów na giełdzie notowanych.

— Wiedeński telegram *Bohemii* donosi, że przyjazd cesarza Wilhelma do Wiednia dozna zwłoki, wskutek lekkiej słabości cesarza tudzież żaloby po księżcu Adalbercie i księżnej Lignickiej.

— W pałacu austriackiego ministerstwa spraw zagranicznych przyjmował hr. Andrassy 5. b. m. nadzwyczajne poselstwo cesarza japońskiego. Po przedstawieniu członków poselstwa przemówił hr. Andrassy do jej naczelnika lwakury temi słowy:

„Pozdrawiam Wasze Excelencye pośłów Najjaśn. Mikada w Wiedniu i uważam to za zaszczyt i przyjemność, że mogę powitać kilku najznakomitszych doradców Cesarza Japonii. Przedewszystkiem cieszy mnie to, że w J. Exc. pośle Jwakura mogę poznać znakomitego męża stanu, którego nazwisko połączone jest z najświeższymi dziejami Japonii w sposób tak ściśle i zaszczytny. Doświadczenia, które tak znakomici mężowie z pobytu swojego w zachodnich krajach wyniosą do ojczyzny, przyczynią się najdzielniej do przeprowadzenia ważnego dzieła reformy rozpoczętego za inicjatywą i współdziałaniem Panów, a przytem wpłyną

niezawodnie na coraz więcej zadawalniający zwrot w stosunkach Japonii do zagranicy. Stosunki Waszego kraju do c. k. monarchii mają dotąd krótką przeszłość za sobą. Alę za to z tem większym zadowoleniem mogą skonstatować, że one przybrały już cechę szczerzej, wzajemnej przyjaźni. Znakomity udział Japonii na wystawie powszechnej, ustanowienie stałej dyplomatycznej reprezentacji przy c. k. dworze, a w końcu przybycie Waszych Excellencyj — jest to szereg nowych i cennych dowodów przyjaźnego usposobienia cesarskiego japońskiego rządu. Cieszy mnie to także, że wybór stałego reprezentanta Waszego rządu przy dworze cesarskim padł na J. Excel. p. Sano, który zasłużył się już około wystawy i w którego współdziałaniu na rzecz naszych wspólnych interesów wielką ufność pokładam. Z drugiej strony spodziewam się, że Wasze Excellencye wyniosą z Wiednia to przekonanie, że c. k. rząd przejęty jest takimi samymi zamiarami wobec rządu cesarza Japonii i że największą wagę przywiązuje do tego, ażeby przyjaźń dla obu stron była korzystną. Korzystam z tej sposobności, ażeby Waszym Excellencyom złożyć serdeczne podziękowanie za wspaniały udział Waszego kraju w wystawie powszechnej. Wystawa ta otwiera po raz pierwszy przed całym światem bardzo znaczne zasoby Waszego kraju i stanowi bogate źródło wszechstronnej zachęty i nauki. C. k. rząd będzie się starać, ażeby z wynikających ztąd korzyści oba kraje odniosły pożytek.

Poseł Jwakura w odpowiedzi swojej położył nacisk na doniosłość, jaką jego monarchia widzi dla swojego państwa w utrzymaniu i wzmocnieniu dobrych stosunków z Austrią, a następnie prosił o zaszczytne poselstwa audyencyą u Najj. Pana. Hr. Andrassy oświadczył, że uwiadomi poselstwo o dniu i godzinie audyencyi.

Niemcy. Na posiedzeniu parlamentu niemieckiego z dnia 5. czerwca przedłożono wykaz zwyczajnych wydatków i dochodów cesarstwa niemieckiego z roku 1872. Z tego okazuje się, że wydatki wynosiły 116,032,126 tal. dochody 130,748,679 tal. zatem pozostała nadwyżka w kwocie 14,579,500 tal. Dep. Grumbrecht skonstatował, że w tym wykazie uczyniono zadość wszystkim przez parlament wyrażonym życzeniom, i że takowy daje pocieszający obraz zewszeczmiar pomyślnego położenia finansowego państwa, które nie ma żadnych nawet bieżących długów, a natomiast posiada bieżące aktywa jakoto: wierzycielności podatkowe i fundusze kasowe. Możnażby zatem już przystąpić do zniesienia o połowę podatku od soli, ponieważ jednak wniosek taki, teraz postawiony, mało miałby widoków, przeto należy oczekiwać stosowniejszej chwili. Następny mówca br. Hoverbeck nie podziela optymizmu swego preopinanta i wyraża żal, że pomimo tak korzystnego stanu finansów nie uczyniono nic dla ulżenia ludowi. Mowca żądałby nie zniesienia lecz całkowitego zniesienia podatku od soli, a natomiast byłby za podwyższeniem podatku tytoniowego. Dalszym punktem porządku dziennego było pierwsze czytanie projektu ustawy względem udziału byłego związku północno-niemieckiego w francuskiej kontrybucyi wojennej. Gdy jednak skonstatowano brak kompletu, musiano zamknąć posiedzenie. Ten brak kompletu zdaje się być chroniczną słabością parlamentu niemieckiego. Dzienniki ubolewają, że deputowani tak lekceważą obowiązki swoich mandatów, i grożą podawaniem nazwisk opieszalych mówią, że prezydent wezwał telegraficznie wszystkich, którzy bez urlopu wydalili się z Berlina, aby bezzwłocznie zajęli swe miejsce i umożliwili tym sposobem kontynuację prac parlamentarnych.

— Projekt ustawy o ustanowieniu i postępowaniu sądów przemysłowych zawiera między innymi postanowienie, że podburzanie albo zniewolenie do strike karane będzie więzieniem do 6 miesięcy (zam. 3.) a złamanie kontraktu grzywną 20 talarów lub 14 dniowym aresztem.

— Cesarzowa rosyjska po wyjeździe z Rzymu ma się udać do Genuy gdzie zabawi tylko parę dni. Następnie przez Szwajcaryę, Karlsruhe pojedzie do Stuttgartu a ztamtąd do Darmstadt. W całej tej podróży ma zachować najściślejsze incognito.

Francya. Ministrowie handlu, skarbu i robót publicznych zajmują się przerobieniem uchwalonej za rządów Thiersa ustawy cłowej, w duchu systemu wolności handlowej. Rządy angielski i belgijski miały już oświadczyć, iż nie mają nic przeciw zmianie niedawno uchwalonej konwencji handlowej, pod warunkiem jednak, że pod tym względem przywrócony zostanie stan z r. 1860. Na naleganie swoich przyjaciół politycznych miał Thiers przyrzec, iż nie będzie zabierał głosu przy obradach nad zmianami ustaw handlowych, a zastrzegł sobie jedynie, iż przemawiać będzie przeciw uchwaleniu ustaw konstytucyjnych i wojskowych, wypracowanych po jego ustąpieniu w komisyjach.

— W czasie pobytu w Paryżu ma Szach perski zająć na mieszkanie pałac prezydenta ciała prawodawczego, co ma być oznaką, iż jest on gościem władzy Francji, Zgromadzenia narodowego.

— Na przyjęciu wieczornem, które marszałek Mac-Mahon dał d. 5. b. m., było bardzo wiele osób. Z wyjątkiem stronnictwa republikańskiego wszystkie stronnictwa były zastąpione. Między obecnymi znajdowali się ks. Aumale, ks. Joinville, ks. Nemours, ks. Alençon, hrabia d'Eu, ministrowie, prezydent Buffet, nuncyusz papieżki, członkowie ciała dyplomatycznego z wyjątkiem hr. Arnima, były minister wojny Cissej i wielu innych generałów. Toalety dam były nadzwyczaj świetne i nie ustępowały w niczem toaletom, widywanym dawniej w Tuileryach. Prezydent republiki, który swoich gości z wielką uprzejmością przyjmował, był w bardzo dobrym humorze. Miał on na sobie uniform galowy, medal wojskowy, wielką wstęgę legii honorowej, z insigniami republiki. O godzinie 10 wieczorem skończyło się przyjęcie a wielka część gości odjechała osobnym pociągiem do Paryża.

— Ks. Napoleon stanął w hotelu Bristol. Nazajutrz po swoim przyjeździe nie przyjmował i nie odwiedzał nikogo, z wyjątkiem swej siostry ks. Matyldy mieszkającej w St. Gratien. Ks. Napoleon przybył do Paryża w towarzystwie jakiejś tajemniczkiej osoby; niektórzy utrzymują, że jest nią syn Napoleona III. Rouher i jego przyjaciele mają być bardzo niezadowoleni z przybycia ks. Napoleona i prosili go, ażeby ile możności skrócił swój pobyt we Francji. Korespondent „Gaz. Kolońskiej”, któremu te szczegóły zawiadczamy, donosi jako o rzeczy pewnej, że cesarzowa Eugenia weszłym tygodniu dwa dni bawiła w Paryżu.

— Ks. Decazes, który często bywa wspominany jako kandydat na wysoką posadę dyplomatyczną i którego żona jest córką austriackiego generała Lewenthal, dał przed kilku dniami obiad w Paryżu na cześć hr. Beusta. Między innymi otrzymali zaproszenie ks. Broglie, kawaler Nigra, minister spraw wewnętrznych Beulé, de la Guéronniere, br. Alfons Rothschild, deputowani Baraute i Cumont a w końcu redaktorowie dzienników *Liberté*, *Presse* i *Journal de Paris*.

— Według ustawy z dnia 19. marca, ma episkopat francuzki prawo wybierania

